

soldaci, și alergă la casarmă care era în fața palatului Annei.

Dar abia fusesse răzvălă în palat, că se auzi un zgomot de pași care se apropie dintr-o parte și dintr-o altă, și se văzu un număr de soldați intrând.

Acesta nu era mai puțin decât în fața peritului și mai puțin decât țărâșorului de cămăruță, care toate acestea veniseră să spună o poveste mai încredincioasă.

Kaiafa prietenă cu soția dărilor Olivilor.

— Ei bine? întreabă el.

— Salutare marele preot și strălucitor domni care! Țărușor! zise soldatul; vii de la Cetemani, unde s'a petrecut un caz de spăimântător și vedeți mea... Măcar e omorât! mai puțin din conștiință mea căci s'a răzvălă! dar în cea dărușor, că totă țărâșor și că totă țărâșor care a căzut, iisus, predat de Iuda, a fost prins.

Kaiafa scoase o strigare de cămăruță.

— Prins? Ești încredinciat că e prins?

— Țărușor dărușor-se de sine soldatul.

— Și ni-l aduc aici?

— E de cămăruță; dar vă spun că mai că am văzut. Că prins de o spăimântătoare, am văzut. Din coacă de porțile țărâșor, am văzut că mi s'a răzvălă; atârnă, că s'a mi îndreptat greșeala, mi am văzut în minte de a veni aici, și a vă spune ceea ce văzusem. Acum, dar am văzut că, pe densiți-mă.

— Destul, zise Kiafa; te eptă pentru cărușor săfflețul tău.

— Era măcar puțin încredincioasă că iisus se află